

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Petri Victorii Explicationes suarum in Catonem,
Varronem, Columellam Castigationum**

Vettori, Pietro

Lvgdvni, 1542

Petri Victorii In Colvmellae, De Re Rvstica, libros, castigationes.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12981

Quum igitur manu scripti tam diuersi sint, uereor ne hic aliquod mendum lateat.

213 Ut suam pecuniam, &c. Manu scripti omnes quos uidi, Vel ut suam. Plura etiā erant in ijsdem libris à communi lectione discrepantia. Sed adeo maculosa, ut magis potuerint impedimento, quam auxilio esse ad locos, si qui uitiosi sunt, purgandos : quare finem hic faciam.

P E T R I VI-

C T O R I I I N C O L V M E L -
L A E , D E R E R V S T I C A ,
libros, castigatio -
nes .

EC nulla, nec multa in Columella emendaui: neq; enim tantum studium in eo restituendo, quantum in superioribus duobus auctoribus posui, neq; tamen non cognatus sum aliquid ei opis diligentia mea afferre: que uariauerim maioris momenti hic adnotata erunt: quorum autem codicum auxilio id fecerim, nunc declarabo: duos enim habui, quorum alter in Diui Marci bibliotheca seruatur, alter ab Augustinianæ familiæ sodalibus, qui Diui Galli appellantur, possidetur. Priorem illum Nicolaus Nicolus, doctus, & accuratus vir, sua manu exarauit, & quemadmodum suspicor è bono, & uetusto exemplari exscripsit: habuit enim ille magnam librorum copiam, & non paucos etiam ueteres auctores suo labore, & opera descripsit: Hæ enim erant deliciæ ipsius, & in ijs sc̄ rebus oblectabat. Ut copiosus autem homo, & lo-
cuples,

cuples, summa in hoc studio cura posita, magnam supelle= Etilem librorum sibi comparauit, quos postea omnes Mar= cianæ sodalitati testamento legauit. Omnibus igitur quot potuit modis studiosis literarum prodesse uoluit: nam dum uixit, totum penè in libris emendis patrimonium effudit: & moriens, ut eorundem usibus paterent, in publico loco ipsos collocauit, curæq; honestissimorum, ac diligentissi= morum hominum mandauit. Posterior liber in ampla quondam & ipse bibliotheca seruabatur, quam ædifica= rat, & plurimis antiquis monumentis refererat, Lauren= tius Medices splendidus, & illustris uir, extra portam, quam Diui Galli uulgo appellant, unde etiam sodales, qui facellum ab eodem ibi magnifice erectum procurabant, uocati erant. Aedes autem sacra, & præclara illa sedes librorum superiore bello euersa est: quod Saluti ciuium (ulde enim mœnibus urbis propinqua erat) officere posse uidebatur: multitudo tamen librorum ab ijsdem in= tra urbem receptis custoditur: non tamen ut antea expli= cati sunt, sed in arcis quibusdam seruantur. Inde igitur de= prompsi antiquissimum Columellæ uolumen literis, quas Longobardas appellant, exaratum. Quæcunq; autem in hoc scriptore menda correxi, auxilio horum duorum exemplariorum correxi, quæ fortasse si accuratius pertractarentur, possent etiam alijs maculis delendis auxilio esse: non tamen illa adeo fidelia inueni, ut sine alijs confirma= tionibus auctoritatem eorum sequi tutum esse iu= dicarim.

*

i 4

E PR I

E' PRIMO LIBRO

COLVME L=

L A E.

Ἅλλος ἀπόλοιτο, ἐ μὴ γέτων ράχος εἴη.
Heraclides Ponticus, disertus uir, magnusq; philosophus, περὶ τολμεῶν scripsit, nam hoc etiam significauit Cicero, cum in epistola ad Q. Fratrem de iudicio Sallustij loquens, quod de suis de Rep. libris faciebat, inquit: Præsertim cùm essem, non Heraclides Ponticus, sed consularis: ille enim quamuis de Rep. administranda accurate scripsisset, in publicis rebus uersatus nunquam fuerat. Horum Heraclidis librorum ἐπιτομῆς in Medicea bibliotheca inueni: qui autem excerptis, maximè quæ de moribus institutisq; plurimarum gentium agerent, collegit. Vbi igitur de Cumanis, qui Aeolidem incolebant, sermo est, docet consuetudinem eos habuisse, ut uicini contra fures, latronesq; arma caperent, & expilatis succurrerent: inde autem fit, inquit ille, ut pauca admodum amittant: omnes enim una mente res aliorum perinde, ac suas defendunt: unde nonnulli existimarent hoc protulisse Hesiodū, cùm cecinit, Sed neq; bos unquam periret, nisi quis malum uicinū habeat. Res pexisse enim eum ad hunc Cumanorum morem, quem egregie cognitum habebat: illinc enim oriundus erat. quod ipse quoq; in Poëmate suo testatus est: ait enim, patrem ipsius Dium relicta Cuma Aeolide in Bœotium agrum migrasse. Eruditam, elegantemq; Hesiodij carminis declarationē ex abditis Græcorum monumentis erutam, non incommodè mihi uideor peruulgasse.

Pronuntiauit adhibēdum modum. Verba hinc
Græca

Græca tollenda puto, nam Latinis uim illarum exprefit
Columella, nec in antiquis libris uestigium ipsorum uidetur.
cum quibus uocibus Græci hanc sententiā proferrēt, quis-
piam in margine sui libri adscripsisset, librarius, aut cor-
rector aliquis, operæ pretium se facere putauit, si ea huc
inculcaret, ubi necessariæ nullo modo sunt. Plinius etiam
præceptū hoc Latinis uerbis enūtiauit lib. x v i i i. cap.
v i. Imò hercule iudico, modū rerum omniū utilissimum.

E LIBRO II.

Sed quādoq; arbitur. Ambo manuscripti codices,
Quandoq;, habent: formis antea excusi, Quando-
cunq;: id quod non uno tantum hoc loco est, ut negligētia
librarij hoc cōmissum esse uideri possit, sed nonnullis etiam
alijs: ut in 11.libro, Quandoq; in usus prompserimus, in-
tegram lentem reperiemus. & in 1111. Quandoq; igitur
uinitior hoc opus obibit: nam posterioribus his etiam duo-
bus locis in impressis, Quandocunq;, antea erat. Quādoq;
igitur, non Quandocunq;, dixit Columella. Sed hoc alij
quoq; boni auctores fecisse reperientur. Seneca certè sic
locutus est: & si nonnulli locū apud eum maculosum pu-
tantes, ex Quandoq;, contrario ac nos cōfilio usi, Quan-
docunq; fecerunt. Cūm hæc scripsisset, accepi à Iosepo
Iouio Lucensi, docto, & humano uiro, ueteris sanctitatis,
ac modestiæ hominem, eundemq; præclaræ eruditioñis iu-
dicij, Tryphonem Chabrialem, putare, Q. Flaccum
Quandoq;, pro Quandocunq; sumpsisse, cūm Poëticæ
artis præcepta tradens, inquit:

Sic mihi qui multum cessat fit Chærilus ille,
Quem bis terq; bonus cum risu miror: idemq;
Indignor quandoq; bonus dormitat Homerus.

i 5

Q 48

Quæ enim pusilla res uidetur, non suo loco posita inter punctio corrumpit elegantissimum sensum, et tantas tenebras offundit, ut in eo loco explicando plurimi nihil uidentur: eaq; doctum Poëtam, et magnum Homeri laudatorem, de principe ipso omnium Poëtarum dixisse crediderint, quæ profecto nunquam somniauit. Quemadmodum enim si forte aliquid eruditum, elegansq; protulit Chari-
lus malus Poëta, ut portenti simile dicit se Flaccus mirari:
ita etiam ægrè ferre, ac stomachari, sicubi negligētior ui-
sus est Homerus, qui tamen excusatione non careat: opere
enim in longo fas est obrepere somnū. Eodem autē pacto
alijs in locis idem Poëta locutus esse animaduertitur. Hac
noua eruditāq; Horatiani loci declaratio omitti à me non
debuit: nam superiorē nostrā animaduersionē adiuuat, et
ab ea quoq; si confirmatione illa ipsa egebat, adiuuat.

E LIBRO V.

HAnc arborem pleriq; existimant ultra millia-
rium sexagesimum. Theophrastus ex horum nu-
mero est, qui in v i. libro de his que oriuntur è terra,
inquit: Πρεπλήστορ οὐ καὶ συμβάνον τὸ πόλις εἰλαῖα.
οὐδὲ γάρ οὐδὲ ἐκάνθιστο σόκος πριακοσίων σαδίων ἀπὸ θελάσις
ἐπένω φύεται. De thymo autem loquebatur.

Præcipue Liuianæ, Africanæ. Cuncta ferè hæc fi-
corum genera appellat Athenaeus deipn. lib. 111. Calli-
strutia in primis miris laudibus in cœlū tollit: uerba ipsius
hæc sunt: Τῶν δὲ ἐν τῷ καλῇ δώματι καλιστάπων καλυμένων
σύκων, ἀ δ λυγκεὺς ἐγκύστος διαδρόμος ἐγώ δέξεπέρθητο δὲ
γένει πρὸ παντὸς τὸ δυωνύμον: ποσάνθην ὑπέροχον δέ ταῦτα
τὰ σῦκα πρὸς τὰ ἐν τῷ πάσῃ δικλημένῃ γνόμονα. ἐπανῆν δὲ
καὶ ἔλλα σύκων γένη κατὰ τὸν δώματι γνομένων. τὰ τε καὶ

254

λεύκηνα χία καὶ τὰ λιβιανὰ: ἐπὶ δὲ καὶ τὰ χαλκιδικὰ δύο =
μαζόμενα καὶ τὰ ἀφεικανά.

E LIBRO VI.

SAliuati more demitti. Antea in excusis Saluiati,
et hīc, et pluribus alijs locis corruptè: in antiquis
rectè Saluiati. Saluiatum appellat, quod Apsyrtus, et
alij qui de medicina equorum scripsierunt, προπόντια uo-
cant, et Saluare, quod illi προσωπόντια. Crebrum autem hoc
uerbum apud ipsos.

Musχaraneus, quem Græci μυχαλήν appellant.
Ita ueteres libri habēt, et ita sancte legi debet. Antea in ex-
cusis, σκυτάλην mendosè: cum idem mendum Dioscoridis
caput, quo de eo agitur, occupasset, studio ac diligentia
Marcelli Vergiliū eruditissimi, et optimi uiri sublatū fuit.
Quin Græci μυχαλήν appellant, quem murem araneū La-
tini dixerunt, dubitari non potest. Plinius certè que Græ-
ci μυχαλή tribuunt, muri araneo assignat: in libro enim
XXIX. cap. IIII. de mure araneo loquens, inquit: Est
et contra morsum eius remedio terra ex orbita: ferunt
enim non transiри ab eo orbitam, torpore quodam naturæ.
Aelianus libro II. cap. XXVII. πορί μυχαλῆς: Εἰρ
ἡ ἡ αρμαθποχίαν ἐμπέσῃ οίοντι πέδῃ κατέληπτη καὶ μάλισ-
την διατείνει. Ληχθέντη δὲ μυχαλῆς φάρμακον ἐκάνει
ἐκ τῆς τηροχώρης διαφορῆς ή τάμιμον δρῦς οὐ πεπάθη τε
δηγματικαὶ καὶ ἵσωσε πράχημα.

Cum melle acapno. Ita emendaui, secutus fidè an-
tiquorum codicū: in excusis, Attico. Qui mel quoddam
acapnon appellari nesciebant, Attico, hīc, ut arbitror,
improbè scripsierant: nam Acapno, legi debere, pluribus
argumētis doceri posset. Quod enim Columella addit, uel
si id

si id non est, hoc etiā demonstrat: non enim facile erat mel acapnon inuenire. Plinius lib. x x i i . cap. i i i . Oculorum claritati confert, aliquid cum pari portione mellis acapni. Quod Mel acapnon esset, & cur ita appellaretur, idem etiam Plinius x v i . capite libri x i . declarauit. Apud ueterinarię scriptores huius quoq; mellis mētio est, maximē ad oculorum uitia pellenda.

Quod Græci uocant οὐρεύσκην. Antiqua, & uera lectio: Græca dictio antea deprauata. Columelle priora uerba ita, etiam sine testimonijis ueterum librorum, legendum esse probant: cūm enim inquit, Extrahere cōceptum, & educere partum, uim Græci uerbi expressit.

E LIBRO VIII.

NE feles aut uiuerra perrepat. Ita emendaui ope ueterum codicum: excusi olim libri insulse Vipera habebant: quis enim audiuit unquam uiperā in sublimiores domus partes ascendisse? cūm potius illa sub terra se abdere soleat, quemadmodum doctè cecinit noster Poëta,

Sæpe sub immotis præsepibus aut mala tactu

Vipera delituit, cœlumq; exterrita fugit.

Ita autem scripserunt qui, quid viuerra esset, ignorabant. De Viuerris, & cur ita appellatæ, & quo munere grata hominibus esse soleant, docuit Plin. libri octauii l v . cap.

E LIBRO IX.

IN irriguo solo frutices amelli. Codex Longobardus, Virgineo: alter, Virgeneo. Receptam lectionem loco suo tenui: quid tamen in manuscriptis inueni, tegere nolui.

EX

EX HORTVLO.

NE grauis hausturis tendentibus. Nicolaus Leonicus, magnæ eruditionis homo, hunc locum mendosum esse existinavit, & pro Tendentibus, Celonibus legi debere credidit. Iudicium autē suūm de hac re fecit in cōmentarijs ēs μηχανik Aristotleis. Ipse manuscriptos libros cum excusis cōsentire inueni, nec uitium ullum receperam lectionem habere puto. Docti tamen uiri de hoc statuerunt: nam quod idem ita etiā locum Plinij ē x i x. libro cap. 1111. corrigi debere putat, aliter illum emendatum esse existimo. In excusis libris sic legitur, Pertica, organisq; pneumaticis tollendo nō hausto rigando: in antiquis uero ita scriptum est, ut tutò emēdari posse opinor, Tollē nonum haustu rigandos: est enim Tollēnon, ut Sex. Pompeius docet, genus machinæ quo trahitur aqua: quare cum Latini scriptores uernacula uocem haberēt, quæ id ap̄positè significaret, nescio cur externa uti debuerint.

Iamq; salutari properet lactuca sopore. Olim excusi omnes sapore mendozae, ut patet. Quis enim tam impertitus harum rerum, ut non uideat sopore legendum esse?

Quas educat aluus. Ita castigauit: appellauit autem hic Columella cæcas colubras, uentris lumbricos, non angues: ne quis autem falleretur, aperuit quas colubras intelligeret. Dioscorides etiā nasturtium pellere ipsos tradidit. Aluos, pro Aluus, scriptum erat: ut equos, auos, s̄æpe in uetus monumentis nominandi casu.

E LIBRO XII.

NArdum Gallicum, costum, palma. Olim in excusis, Crocum: manu scripti, Cortum, Costum, coniectura ē ueteribus uestigijs emendaui.

Qua

Qua utuntur ad cōdituras Allobroges. Plutar-
chus in v. libro symposiorum picati uini mentionē fecit;
et in magno honore Romae habitum refert capite 111.
Καὶ τὸν ἵταλικῶν οἱ πόρι ἡν πάσθη δικέντος ἐκ τῆς πόρι
βίενναν γελασίας δι πυαίτης οἶνος κατακομβίεται, σιαφερόν-
τως πυαίμενος ὑπὸ ἔωμούων.

Et Glechoniten sic condire oportet. Olim excusi,
Glyciriziten depravatè: ueteres libri hīc, ut in extremo
capite Glechoniten, rectè habebant.

Orbiculata Cæsiana. In excisis olim, Sestiana.
Cæsiana, in uetus inueni, nam ita quoq; in titulo scri-
ptum erat. hīc enim aliud capitū principiū est, ita inscri-
ptum: De malis Cæsianis, Orbiculatis, Melimelis, Matia-
nis. Vnde etiā facilius credi potest, hanc uerā esse lectionē.

Aridum si dabis, exiguius dato. Ita è uetus li-
bris scripsi. Exiguius, secunda collatione: quod quamvis
multis nouum sit, non tamē sperni, ac reici debet. Veteres
etiam Iurisconsulti sepe ita locuti sunt. lib. x x i x. Pan-
dectarum. L. cum aliter. Licet alij ualidioris uocis, alij exi-
guioris sunt. nec non lib. x x x. L. si ita sit adscriptum.
Et ait posse dici exiguius esse præstandum. sic enim in o-
ptimo exemplari scriptum est. Nam optimū Romani ser-
monis auctorem Lucretium Egregius, eadem ratione di-
xisse, manifestum est,

Nam nihil egregius quam res secernere apertas
A' dubijs.

Quia sepe in hoc cōmentariolo ueteris scripturæ, que est
in peruetusto libro Pandectarum, qui publicè in hac urbe
custoditur, mentionem feci, rectum esse censui semel, cuius
indicio antiquam, ueramq; lectionem indagauerim, decla-
rare: non enim exemplar ipsum semper consului: sed ha-
bui

bui excusos formis libros, quos cum antiquis illis Angelus Politianus studiosè olim contulerat, eosq; quantum mihi commodum fuit, pertractauit: illi enim quoq; publici sunt. Eruditissimi igitur uiri labor magno me labore leuauit: qui quidem, ut erat diligens, & accuratus, hac librorum collatione mirifice delectabatur, & ita posse bonos auctores multis maculis purgari uere existimabat: quæcunq; itaq; in priscis exemplaribus inueniebat, in impressis sedulo annotabat: quod si diutius ille uixisset, & que mente destinauerat perficere potuisset, opera, sedulitasq; ipsius magnos studiosis literarum fructus attulisset, multosq; qui postea huic muneri corrigendorum libroru necessario incubuerunt, magna prorsus molestia liberasset: sed ea nunc omnia inchoata, imperfectaq; iacent: raro enim ille quid sentiret ostendebat, sed ueterē tantum scripturam cum fiducie in suos codices transferebat: cōmodius, ut opinor, tempus expectans, quo posset de his rebus mature dijudicare. Mors tamen eum præuenit, nec quæ cogitauerat ad exitum perducere potuit: Libri uero obitu ipsius dissipati sunt, pauciq; è magno numero inueniuntur. Si quis autē propter acumen ingenij, & uariā Latinorū Græcorumq; scriptorum lectionē hoc præclarè facere potuit, ille ut opinor fuit: nam, ut aiunt, libros etiā legum illustrare suo studio, & industria cupiebat, & fundamēta iam huius sui laboris iecerat. Hoc tamen ab illo relictum, à doctissimo uiro susceptum, & magna ex parte confectum est.

E P A L L A D I O.

Pασικός. Et hæc quoq; olim corrupta uox erat: πρασται, ut Græcorum Grammatici ostendunt, sunt αἱ τὴν πρωτην λαχανίαν κόγχος, unde nomē compositū, bestias

las significare satis notas, manifestum est: quare πραγματικός legendum arbitror. In Geoponicis tamen πραγμάτων scriptum est, tanquam à porro, quod Græci πραγμάτην uocant, nomen illis inditum sit: eadem certè ratio earum necandarum illhic à Diophane, quæ hic à Palladio traditur: ut uel Latinus à Græco, uel contra Græcus scriptor à Latino hoc remedium necessariò accipiterit.
*

F I N I S.